

РЕШЕНИЕ

№ 1630

гр. София, 14.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Калин Куманов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **764** по описа за **2022** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

3

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Ц. Д. Х. от [населено място] срещу Решение №1549/31.12.2021 година, постановено по н.а.х.д.№8853/2021 година по описа на СРС,134 състав, потвърждаващо Наказателно постановление №19-4332-021826 23.10.2019 година, издадено от ВПД Началник сектор ОПП-СДВР, с което последният на основание чл.179, ал.2, вр.с ал.1, т.5, пр.4 от ЗДвП за виновно нарушение на чл.37, ал.1 ЗДвП, наложил на Ц. Д. Х. от [населено място] административно наказание "Глоба" в размер на 200 лева.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението и се иска отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът-Ц. Д. Х., редовно и своевременно призован се явява и поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът по касация-СДВР, Отдел "Пътна полиция", редовно и своевременно

призован,не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор К. изразява становище за неосновател-ност на касационната жалба.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество,същата се явява неоснователна.Съображенията за това са следните:

От събраните по делото доказателства,е установено,че на 04.10.2019 година около 11,30 часа, Ц. Х. управлявал лек автомобил Сузуки Г. В. с регистрационен номер на МПС СА 5653 ХМ в [населено място], по [улица]с посока на движение от към [улица]и на кръстовището с [улица]Х. порда неспазване на предимство пир маневра ляв завой реладзирал ПТП с насрещно идващия лек автомобил „ Тойота Корола с рег. [рег.номер на МПС] , двамата водачи останали на място, до пристигането на екип на ОПП-СДВР.На мястото на инцидента пристигнали служители на СДВР, снели обясненията на двамата водачи, изготвили скица на местопроизшествието и въз основа на установеното, на касатора В. е съставен АУАН за виновно нарушение на чл.37,ал.1 от ЗДВП,въръчен му лично срещу подпис и подписан от него без възражения.Въз основа на акта,на 23.10.2019 година, ВПД Началник сектор ОПП” при СДВР издал Наказателно постановление №19-4332-021826, с което на касатора Х. за виновно нарушение на чл.37,ал.1 ЗДВП на основание чл.179,ал.2 ЗДВП наложил административно наказание”Глоба в размер на 200 лева.

Районният съд е обсъдил подробно приложените по делото писмени доказателства и събраните в хода на процеса гласни такива и на тази база обосновано е приел,че касаторът Х. е извършил посоченото и в акта,и в наказателното постановление административно нарушение на чл.37,ал.1 ЗДВП-вменяваща в задължение на всеки водач на завиващо нерелсово пътно превозно средство при завиване наляво за навлизане в друг път да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства. Легално определение на понятието „водач“ е дадено в разпоредбата на параграф 6, т.25 от ДР на ЗДВП, според която "**Водач**" е лице, което управлява пътно превозно средство или води организирана група пешеходци, което води или кара впрегатни, товарни или ездитни животни или стада по пътищата.

Правилен е изводът на СРС, че нарушението е доказано не само от приложените по делото писмени доказателства ,но и от гласните такива и е доказано авторството на деянието и вината на водача- касатор в настоящото производство. Неоснователен е доводът на касатора ,че нарушението не е доказано, предвид обстоятелството, че СРС е приел показанията на актосъставителя и на другия участник в ПТП, защото от всички писмени доказателства, приложени по делото ,в това число Скица ,Протокол за ПТП, съставен и подписан както от служители на Отдел“ ПП“, така и от двамата участници в ПТП, ясно и недвусмислено е установен механизмът на ПТП.

Обоснован е изводът на СРС,че след като нарушението е доказано по несъмнен начин,участието на нарушителя в него и неговата вина,административно-наказващият орган съвсем законосъобразно е ангажирал административно-наказателната отговорност на В., защото водачът, който предприема маневра завиване на

ляво, какъвто е настоящият случай, е длъжен винаги и без изключение да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства и пешеходци. Неоснователно е и твърдението на Х., че при съставянето на АУАН е допуснато съществено процесуално нарушение, водещо до съществено ограничаване правото на защита на наказаното лице, в посока неподписване на АУАН от други двама свидетели, защото АУАН е съставен от актосъставител и от свидетел, присъствал при съставянето на АУАН, а неподписването на АУАН от други свидетели-очевидци/ като такива няма/ , не е и не може да бъде съществено процесуално нарушение, което да ограничи правото на защита на наказаното лице. Наред с това, в нормата на чл.40 от ЗАНН е посочено, че Актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствували при извършване или установяване на нарушението. Сочената липса на свидетели- други двама от страна на касатора изобщо не е налице, защото нормата на чл.40, ал.3 от ЗАНН изрично сочи кога АУАН се подписва от друга двама свидетели-при липса на свидетели, присъствували при извършването или установяването на нарушението, или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, той се съставя в присъствието на двама други свидетели, като това изрично се отбелязва в него, като случаят изобщо не е такъв, за да намери приложение нормата на алинея трета от чл.40 от ЗАНН.

Правилен е изводът на СРС, че при отмерване на наказанието, административно-наказващият орган се е съобразил с тежестта на извършеното нарушение, подбудите за неговото извършване, отчел е обстоятелството, че Г. е с трайно установени навици да върши нарушения на ЗДВП и е наложил санкция в предвидения от закона размер на чл.179, ал.2 от ЗДВП-200 лева(2) (Нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г., в сила от 26.04.2002 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) Който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление. Така определеното наказание е справедливо и съответно на извършеното нарушение, и ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в чл.12 от ЗАНН, и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред. Като е достигнал до тези правни изводи, СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила. Касационната жалба като неоснователна, не подлежи на уважаване.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №1549/31.12.2021 година, постановено по н.а.х.д. №8853/2021 година по описа на СРС, 134 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

